

В. „Плъвенски Гласъ“
излиза всека неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за вѣ България:
За година 8 лева
„шест мѣсеси 4 „
За вѣ странство:
За година 10 лева
„шест мѣсеси 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИК

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Къмъ наследниците на покойния живѣтель на г. Плъвенъ Иочно Михалчовъ.

Въ два броя на в. „Бдителъ“, давате предупреждение, къмъ желаещите да купятъ имоти тѣ на покойния Хаджи Ибраимъ Мехкеме Кятибъ, синът на когото азъ представлявамъ, явявате да се пазятъ и не влизатъ въ никакво съ менъ споразумение, защото тѣзи имоти биле отдавна купени отъ покойния И. Михалчовъ. При това, явявате, че азъ съмъ билъ знаилъ и за съществуванието на крѣпостни актове. Съобщавамъ ви публично, че вий икономисвате истината, ето защо. Щомъ получихъ пълномощното предъ 1898 г. азъ ви писахъ да се явите за споразумение, повторихъ и никакътъ отговоръ, потретихъ също. Като видѣхъ, че нѣмате желание, и като знае, че дядо Иочно нѣма никакви рѣдовни документи отъ Хаджи Ибраимъ, понеже той е починалъ на 1879 г. и е оставилъ малолѣтно дѣто Салимъ, на когото предъ 1885 г. 13 Юлий е учреденъ настойникъ отъ Плѣв. Мир. Сѫдия, а днесъ той е възрастенъ, обявихъ, че продавамъ всички тѣ имоти, за които имамъ пълномощие и редовни книжа да снабдихъ всѣко съ документи и го введа въ владѣніе.

Прѣдъ видъ на горнето, азъ ви заявявамъ, че по силата на книжата, които притежавамъ, считаъ, че вий нѣмате право да владѣйтъ и се располагате съ чуждъ имотъ, ако и да сте снабдени съ документи, защото е имотъ на малолѣтно, което по нашите закони безъ надлежно разрѣшение отъ сѫдилището не може да се продава.

г. Плѣвенъ, 13 Мартъ 1899 г.

Съ почитание:
Ив. И. Доковъ

гр. Плѣвенъ, 14 Мартъ 1899 година

Една справедливостъ

Още не съ се изминали нито 5 мѣсеси отъ деня, когато мѣстниятъ фондъ съ нѣколко дѣлги антрефилета упрѣкнѣ нѣкой граждани, че тѣрсили прѣдлогъ да затворятъ мѣстното Винарско-Земедѣлъческо Училище, а най много сегашното кметство, че не отпушило нуждното пространство за разсадници на училището. Ний още тогава опровергахме това и бѣхме прави, като бѣхме увѣрени, че отъ Винарското училище мѣстните винари ще извлечатъ полза, било съ продаване по ниски цѣни прѣчки отъ американска лоза или съ даване наставления за облагородяване на по-слѣдните и отгледванието имъ. Обаче, скоро и много скоро горчивата истина дойде да ни увѣри, че разсадника отъ американски лози при Винарско-Земедѣлъческото Училище по скоро е учрѣденъ да облагодѣтелствува извѣстни личности, отколкото да бѫде отъ полза за мѣстните винари поне, като се знае, че въ г. Плѣвенъ се намиратъ, ако не съ хиляди, то поне съ стотини или десетини граждани, които съ искарвали прѣхраната си само отъ обработването на своите лози.

Отъ прихода имъ съ исплащали всички си данъци и врѣхнини и съ си набавяли всичко необходимо за прѣхранка на семействата си за предъ зимата. Часть отъ тия врѣхнини съ отдѣлени за съграждане на здания, за уреждането на образцовата изба и винарско училище, отъ гдѣто самите винари—производители ще могатъ нагледно да се научатъ да приготвяватъ своите вина по добъръ начинъ, съ което да ги подгответъ да траятъ по дѣлги години и да бѫдятъ по качество по-добри. Когато се построи това училище, врагътъ на мѣстните наши лози—филоксерата, още не бѣше взелъ широки размѣри. Съ появяването на тая зараза, значението на мѣстното винарско училище, което струва на Плѣвенския окрѣгъ съ стотини хиляди лева, се увеличи. Всички възложихъ на дѣлътъ си за подновяването на лозята ни отъ десетки хиляди декари съ американската лоза върху това училище. Общинското управление не се посѫкли въ жертви, като отпустили земя около избата за разсадникъ, а минжлата пролѣти отчужди още 500 декари ниви въ най хубавите части край

града, за отчуждението на нѣкои тѣ които имати исплати на притежателите имъ сумма 3600 лева. Тѣзи жертви общината е направила, защото е имала прѣдъ видъ чѣзъ това да спомогне на сиромасите — лозари, които очакватъ за прѣхраната си исклучително на лозята си, съ подновяването на които нѣкой винари сериозно сѫ се завзели. Направените жертви отъ общината сѫ имали за цѣль да намалятъ стойността на американските лози — облагородени и не облагородени, та вслѣдствие никитѣ цѣни и най бѣдните винари да могатъ да си накупятъ нужните количества за възобновяване на описаните вече отъ филоксерата лозя. Цѣль благородна и похвална, обаче за тази година, пѣкъ, може би, и за слѣдуващите, непостижима прѣдъ видъ стремлението на нѣкой висши чиновници въ министерството да пачелятъ благоволение отъ една страна, а отъ друга да облагодѣтелствуватъ своите си. Ний не говоримъ празни думи.

Плѣвенската окрѣп. постоянна комиссия е изразходвала за постройката на зданието, гдѣто се помѣщава Винарското Училище 166,841·32 л. за издѣржката на учителски персоналъ, слуги, работници, отопление, освѣтление, канцеларски и пр. пр. 84,353·36 лева или всичко 251,194·68 лева и словомъ девѧта петдесетъ една хиляда сто девѧтдесетъ и четири лева и 68 ст. За образцовата Винарска изба и лозовия разсадникъ 128,184·83 лева или всичко за училището и избата 377,379 лева и 51 ст, триста седемдесетъ и седемъ хиляди триста седемдесетъ и девѧтъ лева и 51 ст. Градската община освѣнъ съ мѣсто помогнала е съ 45000 лева четиредесетъ и петъ хиляди лева. И защо сѫ израсходвани тия крупни сумми отъ стотини хиляди лева? Знаете ли граждане? Не вѣрвамъ да знаете! Ний ще ви освѣтлимъ. Тия сумми сѫ израсходвани отъ града и окрѣга, за да дойде на власт като министър на тѣрговията и земедѣлътието г. Начовичъ, които умѣе само да продава интересите на Бѣлгaria на нѣмцитѣ, та да облагодѣтелствува частни лица и да удовлетворява прищевките на своите колеги, безъ да взема въ внимание, че Плѣвенскиятъ окрѣгъ и града Плѣвенъ сѫ харчили сумми отъ стотини хиляди лева, още повече да облагодѣтелствуватъ единъ явенъ развратникъ въ ущърбъ на цѣль окрѣгъ и градъ, въ ущърбъ на стотини семейства, които съ нетърпѣніе очакватъ да имъ се яви, кога ще се почне продажбата на прѣчки отъ американската лоза, за да могатъ да си купятъ по стотини и посадятъ по едно парче земя.

Ний не знаемъ на какви основания министерството на тѣрговията и земедѣлътието е крило отъ жителите на Плѣвенскиятъ окрѣгъ и града Плѣвенъ, че въ разсадника при образцовата изба имало за проданъ 23,000 американски лози, отъ които прѣзъ минжлата мѣсецъ сѫ отпуснати на Янко Забуновъ, бившъ директоръ на Винарското училище 15,000 и словомъ петнадесетъ хиляди прѣчки по 10 лева хилядата и 8,000 испратени въ Ловечъ, види се, на нѣкой близни приятели.

Този ли е начина за повдигане на винарството, г-нъ Начовичъ, въ единъ окрѣгъ, които е похарчилъ за изба и Винарско училище около четири стотини хиляди лева? Не е ли срамота! Какво значение могатъ да иматъ слѣдъ това вашите окрѣги, които така често и щедро испращате за повдигането на винарството въ окрѣга? Не убивате ли съ това охотата у винарите да мислятъ за възобновяването на своите лози? Не заставяте ли най-послѣ хората да мислятъ, че съ парите, които вземате отъ тѣхните гърби, облагодѣтелствувате извѣстни лица, които се ползватъ съ призрѣнието на всички граждани? Най послѣ, не бѣше ли по цѣлесъобразно тия 23000 прѣчки отъ американска лоза да се раздадятъ или продадятъ въ по малко количество—отъ 500 или 1000 прѣчки—на 20 или 30 винари, което щѣше послужи за по голѣмо настърчене, както на тия, така и на останалите? На ели, г-нъ Начо-

Читалище „Съгласие“

Всичко, че се отнася до вѣстника, се плаща въ Администрацията, която бѣше въ Хотелъ „Бѣлгaria“.

обявления се плаща по 3 посѣднѣтъ страници, а за обявленията на 2 ст. за едно обнародование на вѣстника за всѣко обявление се плаща по 2 ст. за една страница въ Администрацията.

Писма, пари за абонамъентъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Плѣвенъ

Плѣвенъ

възобновяване на винарството щедро Забунова, защо не отпуснаха 2000 прѣчки и на Иваачо Н. Пѣевъ, който е извѣстенъ въ града, като единъ добъръ и отъ дѣлги години винаръ? Ний мислимъ, пѣкъ и вѣрвамъ, че подобрението на винарството ще се постигне, не като се даджатъ на Забунова 15,000 прѣчки, който, ако е специалистъ, да си ги пригответи, а като се даджатъ на 20 или 30 души сиромаси, и послѣдните се обучатъ да ги облагородяватъ и които пѣкъ отъ своя страна ще научатъ други.

Немѣ горнето е клевета? Четете!

До Господина Министра на Тѣрговията и Земедѣлътието въ София.

ПРОШЕНИЕ

отъ Ив. Н. Пѣевъ, Лозаръ — винаръ въ гр. Плѣвенъ

Господине Министре,

Като гражданинъ на града Плѣвенъ, главния источникъ за прѣпитанието ми е било Лозарството и Винарството; нѣ поне же филоксерата отъ нѣколко години насамъ уничтожи почти всички лози и съ това се лишавамъ отъ най-любимото си занятие — Лозарството, то азъ най-енергично започнахъ съ възобновлението на лозята си, посрѣдствомъ Американските лози, за които цѣль още миналата година приготвихъ около 6 декара мѣсто за посаджение съ Американски лози; обаче, по независящи отъ менъ причини, не можахъ да си испиша отъ Унгария повече отъ 2000 прѣчки, вслѣдствие на което по-голѣмата част отъ мѣстото ми ще остане не посадено.

Прѣди нѣколко дена се научихъ, че въ Плѣвенския лозовъ разсадникъ оставали нѣколко хиляди вкорени Американски прѣчки свободни, затова съ настоящето си, честь имамъ да Ви помолъж, Господине Министре, да благоволите и распоредите да ми се отпуснатъ около 2000—3000 вкорени Американски прѣчки, за да посадя и останалата част отъ мѣстото си. Що се отнася до приготвленето на мѣстото, начина на посаджането и т. н., увѣрвамъ Ви, Господине Министре, че ще употребя всичко възможно, само и само да се постигне гонимата цѣль, която прислѣдва повѣреното Ви Министерство.

Като се ласка отъ мисъльта, че просбата ми ще бѫде удовлетворена, оставамъ съ прилично къмъ Вашъ почитание:

Ив. Н. Пѣевъ

гр. Плѣвенъ, 20 Февруарий 1899 год.

Самото обстоятелство, че Иванчо Пѣевъ е испиша отъ Унгария 2000 прѣчки отъ Американска лоза, за които е заплатилъ 130 лева, доказва, че той е единъ старателенъ винар и е заслужвалъ да му се продаджатъ тия дѣлъ или три хиляди прѣчки, които е искалъ, защото е Плѣвенски гражданинъ: отъ негова гърбъ е вземена една, макаръ и малка част, отъ ония четиристотинъ хиляди лева, които сѫ похарчени за Винарското училище, образцовата изба и разсадникъ отъ когото така щедро се награди съмиленикъ ви.

Вижте, гражданинъ отъ града Плѣвенъ и окрѣга, какво става съ вашиятъ трудъ и какъ своя волничатъ съ него единъ министъ и неговите приближени, а пѣкъ длѣжностъ е на общинското управление да се заинтересува по тоя въпросъ

и запита, когото тръбва, съ каква църль е учръден разсадника въ г. Плъвенъ: за ползвание на населението от града и окръга ли, или да знаеш че въ Плъвенъ има разсадникъ отъ американски лози за облагодетелствуване тогава и оногова, но не и гражданиетъ?

Повече коментарии сѫ излишни.

ПРИЗНАЦИ НА СОЛИДАРНОСТЪ.

Администрация на в. „Народни Права“

Отъ много места ни питатъ ще ли излизамъ и за напръдане въстника ни, или ще спръ изданието си, както прибръзано и отъ никого неопълномощенъ бъше съобщилъ въ „Свобода“. Явявамъ за знание на абонатите си, че въстника ще продължава и за въ бдъже изданието си, и умолявамъ абонатите си да исплащатъ квитаниците, които имъ еж испратени чрезъ пощата.

На никого, въвраме, не е изгладено изъ паметта впечатлението, което направихъ едриятъ букви, съ което бъше наръдено оповѣстванието, което покойната „Свобода“, въ смъртни си брой, даде за съглашението на радославистите и стамболистите, за поддържане президента на спасителното министерство, повикано да спаси страната съ общи дѣйствия, съгласие, солидарност и най крайната искренность на разнокалибарните министри.

Още два мѣсесца не се минаха отъ какъ двоете даде на тоя кабинетъ властва и разни признаци почнаха да показватъ солидарността на членовете му, произходящи отъ двѣ либерални фракции, които народа за дълго врѣме ще има да помни. Достатъчно е да прочете чевѣцъ цетирялото въ началото десетъ рѣдово обявление на в. „Народни Права“, обнародвано въ послѣдните му бройеве, да сравни това съ оповѣстеното съглашение и мисли на „Свобода“, за да изрѣкоплѣщатъ на министерската солидарност. Атоветъ и куцитъ кончета скоро ще се ритатъ, симптоми има. „Народна Защита“ зарита вече Бѣловския патристъ, Сереемина Владикинъ, „Надѣдъкъ“ дига врѣва и бѣснува спрѣщу укротителите на Садина, а „Новъ Вѣкъ“ като че на подбивъ и по-дигравка казва, като съобщава за почванието на Русенската „Надѣжда“, че щялъ да бѫде („Новъ Вѣкъ“) прѣвъ, който щѣлъ да рѣкоплѣши, ако тя („Надѣжда“) постигне цѣлта си, т. е. сплоти разните министри въ една плътъ и мисъл и ги застави да срутятъ укрѣпленията и барикадите си, като напуснатъ и шансовете си за надхитрявания и истикование отъ кабинета. Вие, читателю, не сте ли чели тия вѣстници? Намѣрете ги и ги прочетете и тогава чакъ си задайте въпроса, какво мислятъ днешните министри, дали страната да спасяватъ и къмъ напрѣдъкъ да ѝ въдѣтъ или пѣтъ единъ другъ ще се надхитряватъ, кой да вземе машалата; тогава чакъ ще се увѣришъ, читателю, въ казаното отъ насъ много пѫти, че тия хора не милѣятъ за народа, не ги интересуватъ народните тегла, нужди и стрѣмления, а властьта, която като допипатъ, готови сѫ и брата си да продаджатъ, а камо ли да се не подкопаватъ единъ другъ, да се гонятъ и надхитруватъ, като оставятъ народа на страна.

И не е ли това фактъ?

Кой отъ официозните ще излѣзе да го отрѣче?

А самото положение на работите и лицата въ кабинета, какво значение и влияние иматъ и ще иматъ, въвраме, всѣкой може да разбере и прѣѣни. А колкото се отнася пѣтъ до въпроса, кой кого ще надхитри и кой кого ще истика отъ кабинета, единствената работа на членовете му за сега, то ще е дума на бѫдѫщето; но какъвто край и да вземе живота на тъй слѣпения кабинетъ, резултата ще бѫде блѣсване крайната безпринципност и искуствеността на слѣпяването, доказано, впрочемъ, доста осъзателно въ де-гизацията на програма и печатни политически органи.

в. „Новъ Отзивъ“ Прѣдателски

Въ броя си № 134 поменатия вѣстникъ, като отговаря на писаното по поводъ спиранието постройката на желѣзната линия Радомиръ—Кюстендилъ—Границата отъ сегашното правителство, казва мѣжду другото, че поменатата желѣзнаца нѣмала за настъни стратегическо, ни полити-

ческо, ни търговско значение и че само кокошия умъ на г. Маджарова прѣмѣсенъ съ грѣцки навикъ, може да си въобразава, че ние имаме безчислено полкове, като въ Русия и ще ги хвѣляеме по всички посоки, та като ураганъ ще смажемъ турските редици въ единъ мигъ. По нататъкъ въ статията си говори, че Турция не се бояла отъ желѣзниците; че тя съ грамадната Русия водила година врѣме война, та какво би сторила съ малката Бѣлгария; че отъ къмъ Кюстендилъ неможе да се правятъ военни нашествия; че ако Османъ Паша съ 50,000 души дѣржа въ равното поле при Плѣвенъ 100,000 души храбра руска войска, то какви чудеса бихъ направили единъ кривачъ турска войска по планините на Джумайско, Кратовско и Разложко пр. и пр.

Ний тука, които живѣемъ въ града Плѣвенъ ще кажемъ това, по поводъ на горната статия, че човѣкъ, за да може да сяди правилно за тѣзи работи, тръбва да притежава следующите качества: 1) Да бѫде искренъ патриотъ на отечеството си; 2) Да бѫде храбър до самопожертвани; 3) Да бѫде умѣнъ политикъ; 4) Добръ стратегъ, а заедно съ това и да познава историята за напето освобождение; нѣ тѣй, като ний добре познавамъ радакторите на в. „Новъ Отзивъ“ ще имъ кажемъ, че тѣ не притежаватъ ни едно отъ тѣзи качества, па и самата имъ статия говори за това нѣщо.

За опровѣржението на писмото отъ тѣхъ—щѣ имъ кажемъ: 1) Че гр. Плѣвенъ не представлява равно поле, а силно естествено укрепление; 2) че тогасть, когато нашата една тѣлпа опълчене се биеше единъ противъ 20 души турци отъ Сююманъ Пашовата армия на Шипка, редакторъ на в. „Н. Отзивъ“ се криехъ въ кѫщата; 3) Русите привзеха Шейновския лагерь, прѣминалъ при лоши условия (срѣдъ зима Балканъ) и 4) когато Бѣлгарската войска настъпваше къмъ срѣбъката граница и прѣвземаше непристигнатъ мѣстности, като Драгоманъ Гургулята, Брѣзникъ, Трѣнъ, Царибродъ, Ииротъ при най лоши условия въ това врѣме, Ионкинъ—Владикинъ сѫ мѣчеще да доказва на нашия селянинъ, че Исусъ Христосъ бълъ незаконно родено дѣте.

Въ заключение ще кажемъ, че ако статията на в. „Н. Отзивъ“, не пиша патриотизъ, за това поне за утѣшението (?) тя съдѣржа въ най-голѣмата степенъ страхливостта, шпионството и прѣдателството.

Другъ фактъ на облагодѣтелствуване отъ дружество „Нива“

Колкото повече интереса по дѣятелистъта на членовете отъ управителния съвѣтъ на др. „Нива“ расте, колкото повече, подбуждани отъ тоя интересъ се вдѣлбочаваме въ сферата на тая дѣятелистъ, толкова повече картина състава по грозна, по ужасающа. И въ главата неволно се ражда запитванието: възможно ли е? Възможно ли е една цѣла околия да бѫде плячка въ рѣдѣтъ на нѣколко нечестиви съ злато хора прѣзъ цѣли шестъ години? Възможно ли е земания, за които трѣбва особенъ наказателъ за конъ, да се тѣрпятъ толкова врѣме отъ едно общество, притенциятъ на което по нѣкога капризно надминаватъ и най отвлечени моралъ? Възможно ли е сѫдници, които пишатъ цѣли коли обвинителни актове за една невинна кражба на нѣколко маниста, взети, за да се подарятъ съ простодушно кокетничество на една сѣдянка, да оставатъ глухи и слѣпни къмъ прѣстѣплението, за опрѣдѣлението на които липсватъ терми? — Напразно задаваме тия запитвания, защото прѣстѣплението повелително вика: „изучавайте ни и не питайте!“ Изучавай ги, ти тамъ, честниятъ човѣче, и съжалявай, защо не си исполнътъ отъ митологическите врѣмена, та, като сковашъ единъ грамаденъ чукъ отъ многочисленните факти, съ единъ замахъ да смажишъ главата на тая ненаситна за кървавъ човѣшки потъ ламя!

Нѣ нека пакъ бѫдемъ хладни и привѣдемъ само още единъ фактъ, за да удѣржимъ, освѣнъ това, и обѣщанието, което дадохме тукъ на това място въ прѣдния брой на вѣстника.

Грозю Киряковъ е името на оня нещастникъ, комуто тоже било писано, да бѫде закаченъ отъ хищните нокти на управниците отъ др. „Нива“. На 29-и Декември 1895 год. той взима въ заемъ отъ др. „Нива“ 300 лева, за което заедно съ поржителите си подписва записа № 1265. Разбира се, че лихвите за прѣзъмето на траянието на заема до падежа сѫ

били одържани още при даване суммата. На 30 Юни 1896 год. истича срока на записа и понеже до 31 Декември с. г. суммата по него не била исплатена, подадена била въ Плѣв. Окол. Мирово сѫдлище отъ името на др. „Нива“ искала молба за 300 лева, лихви до този денъ, сѫдебни и по водение на дѣлото разноски. По тая искала молба образувано граж. дѣло № 125/97 год., което било назначено за разглѣждане на 3-и Априли 1897 год. Единъ денъ по рано отъ това, т. е. на 2-и Априли, Грозю Киряковъ прѣдава на Нено Ив. Дачовъ отъ Плѣвенъ мамули взема отъ него 140 лева, които въ присъствието на Илия Гунчовъ и Игнатъ Поппое отъ с. Орѣховица внеса въ др. „Нива“ срѣщу записа № 1265. Суммата била приета отъ члена на управ. съвѣтъ Д. М. Житаровъ, който издалъ за получаванието ѹ печатна расписка. На едната страна на расписката се удостовѣрява, че сѫ получени 22 лева 50 ст., а на другата (гърба) е записано, че сѫ внесени: за мито по дѣлото — 7 л. 60 ст., за водѣніе на дѣлото — 15 лева, за лихви 27 л. 20 ст. и за погашение на записа — 22 л. 50 ст., всичко — 72 лева 40 ст., когато сѫ броени 140 и словомъ сто и четиридесетъ лева. Една малка кражба отъ 67 л. 60 ст.!

Нека не испушщаме да забѣлѣжимъ, че дѣлото не е още разглѣдано и че слѣдовъ взетитъ 15 лева за възнаграждение по водѣніе на дѣлото, незаконно сѫ биле одържани.

На 3-и Априли — единъ денъ слѣдъ винсанието на 140-ти лева — се явява въ Плѣв. Окол. Мирово сѫдлище Стоянъ Д. Коларовъ на сѫдѣбно засѣдане и настоява, че дружеството „Нива“ дира отъ Грозю Киряковъ 277 л. 50 ст. остатъкъ по записа № 1265, 10 % лихви отъ 3 Априли и 23 лева пакъ сѫдебни и по водѣніе на дѣлото разноски. Такова рѣшеніе било и издадено противъ Грозю Киряковъ него денъ.

Наскоро, по това дѣло „Нива“ взема испълнителния листъ № 329/97 год., по когото е образувано и испълнител. дѣло № 514 по описа на помъ сѫдебния приставъ на III участъкъ при Плѣв. Окр. сѫдъ за 1897 год.

На 26-и Февруар 1898 год. Грозю Киряковъ внеса въ др. „Нива“ срѣщу дѣлгъти си още 137 лева въ присъствието на Нино Иановъ и Христо Гайдаря отъ с. Орѣховица. Таа сумма била приета пакъ отъ Д. М. Житаровъ, който издава Кирякову бѣла расписка за 85 л. Една малка втора кражба отъ 51 лева!

На 12 Августъ с. г. сѫ направени за дѣлата сумма по испълнителния листъ описание и оцѣнка на движимите имоти на Кирякова, които на 18-и Ноември с. г. сѫ и продадени.

Тая малка (?) афера е изложена въ заявление до прокурора при мѣстния окр. сѫдъ, който гоненъ, кой знае отъ какви страхове, и до сега не е направилъ нищо по нея.

Така изложена тая случка по видимому не съдѣржа въ себе си особено нѣкое прѣстѣление и едва ли не ни изобличава въ прѣувеличение. Ако се вникне обаче по хубаво, ний ще откриемъ масса прѣстѣжни работи по едно и сѫщо възискане отъ само 300 лева.

Ето по главните:

1) Члена на управителния съвѣтъ Д. М. Житаровъ, като се е въсползвалъ отъ неграмотността на дѣлъжника, *фалшифициранъ* е на два пакъ двѣ расписки и чрѣзъ това е *открадналъ* отъ той дѣлъжникъ 118 лева 60 ст.

2) Сѫдящий Житаровъ е вземалъ сумми за възнаграждение по водѣніе на дѣлото и др. безъ да е ималъ право да дира такива, като ги е записалъ въ ония намалени сумми, които сѫ отбѣлѣзани въ *фалшифицираните* расписки, т. е. и въ тия окастрени сумми влизатъ една открадната частъ. Това е *грабежъ* безъ оржия, както се изразява обикновенниятъ говоръ.

3) Управлението на дружеството, като е вземало отъ Кирякова 276 лева, спаднало му е отъ главните само 22 лева 50 ст. и лихвите до 3-и Априли 1897 год. т. е. за 8 мѣсесца, които възлизатъ на 20 л. 40 ст., а остатъкъ отъ 233 л. 10 ст. е *злоупотребило*.

4) Като дира отъ дѣлъжника испълнителния листъ, който е привѣденъ вѣче въ испълнение, пакъ напълно заетитъ сумми съ *стори* сѫдебни и др. разноски, управлението на др. „Нива“ се е провинило въ прѣстѣплението *два пакъ възмание една и сѫща сумма*.

Още много други дѣлъни прѣстѣпления изничаватъ изъ рѣдоветъ на тая историйка, но тѣхъ ще оставимъ на читателя самъ да ги намѣри.

Наистина, благодътелни хора съ управници тъ на др. „Нива“! — Прѣрѣни хора, дайте ни въ сѫдъ за клевета, та да свѣршиме единъ путь за всѣкога съ вѣсть, защото гластъ на правдата вика за вѣзмездие! Или ще чакате отчаяните да вземе своята данъ? Тогава пазете се отъ ограбенитѣ!

ВѢТРЪШНИ НОВИНИ

Слухъ се носи, че сегашните министри за да поправятъ финансите на страната, били се отказали отъ своите заплати, които расинническия режимъ на Д-ръ Стоилова билъ узаконилъ да получаватъ, като вмѣсто 18,000 лева щѣли били да получаватъ по 12,000 лева безъ всѣкакви прѣставителни. Едно е казано въ това не вѣрно, а то е, че не Г-нъ Д-ръ Стоиловъ, а Стамболовъ направи това увеличение. Ние не знаемъ, защо нито единъ отъ официозите не съобщи за тая похвална постижка на правителствените министри. Има си хасъ и това да е лжжа, на която най голѣмия и ревностния распространител билъ, както казватъ, г-нъ Радославовъ. Ще чакаме официозите да подтвѣрдятъ този слухъ и да проглушатъ свѣта, че сегашните министри не служили за пари, а за доброто на Бѣлария. Ако това не направятъ и ний ще вѣрваме, че този слухъ се пуска, за да се заблуждава общество и да се маскиратъ извѣстни дѣйствия.

Почти всичките опозиционни вѣстници въ режима на г-на Д-ръ Стоилова по цѣли недѣли вдигахъ аларма всѣки путь, когато министра на общественитетъ сгради, птищата и съобщението птичка по дѣржавните желѣзници съ инженери по служебни дѣла, ами днес, когато правителствения министъ на общественитетъ сгради, птищата и съобщението прави това не по дѣламъ служби, а да посрѣща своите гости, както е въ случаи съ посрѣщанието отъ страна на Тончева негова баджанакъ, какво да кажемъ? Нема и това е част отъ новата программа на правителственото правителство? Колко скоро тия, които осаждахъ другите въ прѣвишнение на власт и тънчение на законите, тогава, когато подобно иѣшо иѣмаше, дойдохъ да се самоуплюжъ и да покажатъ на бѣларски граждани, че тѣ почитатъ законите само, докѣто съ въ опозиция, а щомъ взематъ властта въ рѣка, забрязватъ че има закони и за шилъ и едно лично удоволствие, тъпчатъ въ краката си всички закони.

Виждате дѣлата си и огледайте се въ свое то място, пѣкъ тогава критикувайте. Засрамъте се вие, извѣрги на злото!

Инспираторите на почившата основателка на порнографията, сѫщите днес въ наследници тѣ „Новъ Вѣкъ“ съ една нахалностъ свойственна на всички низки и кални личности осаждатъ режима на Стоилова и му прѣписватъ дѣянія, които само Стамболовъ, въ своето бѣснуваніе, вѣршеше. Каква безочливостъ, наистина! Факта, че трима или четири отговорни редактори, за обиди срѣчу Особата, били затворени, съставлява за тѣхъ най-крупното събитие. Ами какво ще ни кажатъ тия продажни лица за убийството на Панова, Узунова, Зеленогорова, Паница, Миларова и пр. пр.; за исповатварянието на Каравелова, Китанчева, Великова и пр. които извѣршили тирания Стамболовъ, като скрой нарочно истори за комплекти, само да се оттърве отъ тѣхъ, та да не му мѣтятъ водата? Има си хасъ „Новъ Вѣкъ“ и тѣзи дѣянія на Стамболова да прѣпишатъ на Стоилова кабинетъ. Ний можемъ да наброимъ сумма вѣстници, които излизахъ съ бѣли страници въ Стамболово врѣме, защото цензурана не допушчаше да се пише нищо по-лошо за тираническото управление. Колко и кои вѣстници въ режима на Стоилова излѣзоха съ такива бѣли страници и надписи: *запрѣтено отъ цензурата?* И тая сметъ отъ политически акробати има смѣлостта да критикува тия, които възворихъ въ страната редъ, законностъ и свобода на словото.

Ами удаванитѣ отъ Мантова въ Дунава лица?

Прѣди иѣкой денъ съ идвали министри тѣ Тончовъ, Пешевъ, Теневъ и още иѣкой инженери, както и любители на расходките до жѣлезопътната станция Ясенъ. Отъ тамъ съ ходили и до Сомовитъ, за да прѣгледатъ тази линия. Отъ свѣдѣніята, които имаме, това прѣгледване е станало велѣдствие иѣкой прѣговори — водени съ *заимоучателитѣ* — Лендеръ банкери, които мислили да дадятъ на експлоатация и тази линия, ако се сполучатъ прѣговорите съ дружествено-

то, което притежава тази линия. Ние прѣдаваме тѣзи свѣдѣнія, както чухме отъ приближенитѣ до птичката. Ние ще попитаме напитѣ тукъ крикуни, какво ще кажатъ сега, ако днешното *патриотическо* (2) правителство, е рѣшило да земе тази линия, която била построена ужъ въ блатисти мѣста? Дали, аджеба, тѣзи блати присъхихъ, като се нареди стамболовщината. Думата иматъ Иловци и магарешката глава.

— **Пожаръ.** Отмѣщенията наченжъ. Завчера нашиятъ приятел Дамянъ Гачиловъ, едва ли не е станалъ жертва съ цѣлото си домочадие въ с. Трѣстеникъ. По срѣдъ нощъ е билъ подпаленъ отъ неизвѣстни лица. Изгорѣли съ два голѣми хамбари, пълни съ кокурузъ, въ които съ изгорѣли около 500 кила кокурузъ. Дамянъ Гочиловъ бѣше до завчера кметъ на с. Трѣстеникъ и прѣди иѣкой денъ е билъ бламиранъ. Какво значи това? Ние не можемъ да укажемъ на лицата, които съ извѣршили това грозно злодѣяніе, но не можемъ да не вѣрваме, че това е чисто партизанска работа. Тѣрдѣ много се съмняваме, че у насъ се явиха такива партизани, които гледатъ съ огнь и кръвъ да отмѣщаватъ. Нѣма ли свѣрзка това подпалване съ онова заканваніе за *отмѣщение*, което тукашния фондоѣдецъ на всѣка колона проповѣда? Молиме да се обрѣне отъ когото зависи нуждното внимание за прѣкращение на тѣзи вѣзмутителни агитации. Ако нещастния Гочиловъ е билъ недостоенъ кметъ, го има редъ и закони, по които можа да се махне отъ нея служба, а не да се гори и умъртвява. Това е чиста вандалщина, господа правителствени съединено — разединени — Стамболисти и Радослависти! Срамно е, грѣшно е!

— Мѣстното фондоѣдче е открило девето чудо или друго яче казано *расковничество* на народните, които искали да правятъ *бунтове*. Така, нашиятъ приятел г. Н. Василевъ, писалъ билъ едно писмо до неговъ приятел въ Телишъ по махзаритѣ, които съединено — разединени либерали — правителствени правѣли, да земятъ и тѣ противното да вѣршатъ. Защо спомѣнувало и за черпия, то това значило бунтъ! У напитѣ казжлбаши по примѣра на *присноаматній поченжъ* на ново да бѣлнуватъ комплекти и бунтове. Дураци, че имъ кажемъ ние, безъ извинение. Неужели г. Н. Василевъ или другъ иѣкой напитѣ приятелъ има право да напишѣ, да съвѣтва приятелитѣ си, да земятъ контра мѣрка срѣщу онѣзи задкулисни махзари, които едни пълни съ лошо минало и настояще, вѣршатъ? Кой е този хубостникъ, които ще забрани да съвѣтваме ние приятелитѣ, да вѣршатъ противното? Какви съ тѣзи бунтове, които почнѣха да се вѣршатъ въ изгнаниетѣ отъ злоба мозаци отъ напитѣ казжлбаши? Още тѣзи мамини синковци не зели ни едно общинско учрѣдение, съ искключение на стражаритѣ, които разгонихъ като пилци безъ покривъ, се заканватъ да прѣбиватъ, да оставятъ въ затворитѣ, като че народните съ като Стамболова убийци и истезатели. Нека не бѣрзатъ, защото онзи, който се кани, той не пали. Господъ на *бодлива крава не дава рога*, казва една поговорка. Може да стане така, че до като доближи закаванието, да се видѣтъ пакъ въ опозиция, да почнатъ пакъ да псуватъ князъ и всичко, да викатъ пакъ, че Начовичъ е убийца. Може разославистите да ударятъ текме на онѣзи жадни за кръвъ звѣрове, които ние тукъ наричаме казжлбаши. На всичко ще имъ кажемъ, че само Иловцитѣ могатъ да крадятъ писма и да имъ даватъ такова тѣлкуваніе.

— Г. М. Телишъ.. Писмото Ви за жалостъ не ще публикуваме, защото не е отъ такъвъ интересъ. Че Славовски съ Тумпаровъ се скарали, че първия билъ испѣдилъ отъ файтона си втория, защото трѣбало да сѣдне отъ дѣсна страна, тѣ като идѣлъ за началникъ и това било новости. Пратете такива дописки въ редакцията на магарешката глава.

— Съ указъ № 7 камарата се растури, а съ указъ подъ № 125 новите избори за народни прѣставители се назначаватъ за 25 Априлъ и. г.

— Новия заемъ отъ 260 милиона е направенъ. Въ условието на този заемъ между другото се прѣвежда отстѫпванията на источните желѣзници, експлоатацията на новопостроената линия въ Южна Бѣлария — Чирпанъ Стара Загора — Нова Загора, съвѣршенното напускане работите по линията Чирпанъ — Пловдивъ и Пловдивъ — Сарамбей, съ което се заравятъ непроиз-

водителни въ земята цѣли 8 милиона лева бѣларски грѣшни пари; въ продължение на 59 години да не се строи отъ Бѣлгарското правителство никакви желѣзници въ Южна Бѣлария, или ако такива се строи, то експлоатацията имъ да се отдава пакъ на компанията на источните желѣзници и Кюстендилъ да не се свѣрзва съ Македонската граница съ желѣзница, та да не прѣче на тѣрговията на събрите. Това съ износните условия на новия заемъ отъ 260 милиона лева съ 5% лихва. Ако правителството на Стоилова искаше да испѣди чуждите компании, които безъзбожно съ смукали толкова години нашиятъ трудъ и съ прѣчили на развитието на нашата тѣрговия, то министрите по благоволение отиватъ да турятъ по силна прѣграда на развитието на нашата тѣрговия и да ѹ подчинятъ на кефа на немците.

— **Хжръ-Мъръ** се свѣрши. И у насъ стамболистите съ радославистите свѣршиха вече споразумѣнието. Добрѣ направихъ, защото ние още отъ начало прѣдказахме, че това съединение ще трае денъ до пладня. Че може ли да стане съединение между два елемента, ако и да носятъ хубавото име либерали, когато стамболистите съ запечатали либералството съ кръвь — кражби и развратъ? Не ще ли бѫде срамно и позорно за радославовите либерали, когато иматъ притенцията да притежаватъ въ партията си, ужъ, неопияни интелигентни сили? Ако би се допустилъ това съединение, не ще ли имаме право, да кажемъ че Стамболовъ е ималъ право да измисли комплекти, ималъ е право да образува Садина, да трѣпи хората — избирателите въ Плевенъ — Кутловица и пр? Сега нека се псуватъ единъ други.

— Отъ с. Махалата ни пишатъ за освѣтяваніе новооткрития пазаръ за добитькъ. Въ дописката се похвалива поведението, което г. Поповъ окр. управителъ, е дѣржалъ прѣдъ събравшите се селяни, както и хубавичката рѣчъ, която е дѣржалъ прѣдъ Махаленчани. Само малцината стамболовисти останали недоволни отъ неговото поведение; защото прѣди да дойде Дундаковъ че тѣрбъ, че той идвалъ да растури община и да арестува всички русофили Цанковисти — народници; когато напротивъ видѣли, че г. Поповъ не гледалъ съ очи на дребните Иловци, тѣ не посмѣяли повече и да се явятъ. Ние вѣрваме, че г. Поповъ и за въ бѫдже ще дѣржи едно независимо положение, каквото е дѣржалъ и прѣди паданіе на стамболовистите. Ние мислимъ, че крайностите, произволитѣ, които едно време се допущаха по селата, прѣди 5 години, днес вече не могатъ да иматъ мѣстата си. Желали бихме да се поубодзаше и онзи, който е трѣгналъ по селата да образува дружинки и да заставлява кметовете да си даватъ оставките, защото такива дѣйствия не влизатъ въ обязаностите на полицията, а бившата опозиция викаше най много за тѣзи произволи, и тогава когато такива нѣмаше.

— **Запитваніе.** Въ брой 21 на в. „Бд.“ имаше едно запитваніе, като обѣщаваше да се раскрие една донжуанска ала Забунова аферка, извѣршена отъ *високо постановено лице*, което обичало да чете често моралъ. Мислимъ, че се на товарваше и членъ отъ редакциония комитетъ да узнае това, и да съобщи свое временно. Ние чакаме вече иѣколко броя и нищо. Запитватъ ни, щели се раскрие тази афера или ще остане така? Ако не се раскрие, то питамъ ние, задъ това *закритие* не стои ли иѣкаква полица отъ 2 хил. л. дадена да се мѣлчи. Парите не съ ли дадени съ Бѣрдарска лихва отъ магарешката глава? Чакаме, Р.

Б. Р. Това ни го праща единъ приятел добре познатъ

— Едно горѣщо желание на напитѣ казжлбаши е испѣлъно, г. В. Г. Вакаловъ, секретарь на окр. управление, е прѣмѣстенъ въ Ловечъ в. „Бд.“, който обичаше често да се занимава съ негова милостъ, като често го обвиняваше, че билъ на вѣстника ни коректъръ, за въ бѫдже не ще повече да пълни колонитѣ му. Г. Вакаловъ въ три и половина години си прѣбиваше остави между граждани и много добро вѣспоменаніе. Той замина по срѣдъ пладнѣ, не както другите — нощемъ — испратенъ отъ приятелитѣ си. Ловчанци ще бѫдятъ благодарни отъ г. Вакаловъ.

— Научихме се, че Николаевский общински съвѣтъ е учрѣдилъ една комиссия, която издиряла, че бившиятъ общински кметове злоупотрѣбили една сума отъ 25,506.51 лева, а именно: Иванъ Мойновъ 15,624 л., Иванъ Петровъ 8581.45 лева и Кочо Ивановъ 6896 л. Сега всѣки ще разбере, защо Иванъ Мойновъ е толкова вѣръ партизанинъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ.

№ 1399

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Бояхтското землище а именно:

1) Нива мѣстността „Коджа“ 7 декара 8 ара оцѣнена за 70 лева.

2) Нива мѣстността „Голѣмий лжъ“ 8 дек. 2 ара оцѣнена за 70 лева.

3) Ливада мѣстността „Голѣмий лжъ“ 2 декара 5 ара оцѣнена 30 лева.

4) Ливада мѣстността „Гюруновъ“ 2 дек. 1 аръ оцѣнена 30 лева.

Горният имотъ принадлежи на Гечо Сѣловъ отъ с. Бояхтъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 214 л. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 140 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 15-ти Февуари 99 год.

Дѣло № 69/97 год. 2—2

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1695

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на II публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе „Петрѣхъ могили“ отъ единъ декаръ оцѣнено за 30 лева.

Горният имотъ принадлежи на Костадинъ Митовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 30 л. 85 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 1191 на Плѣвенския град. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 3/II 1899 год.

Дѣло № 299/95 год. 2—2

Съдебенъ Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1185

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Нива мѣстността „Вървището“ 19 декара оцѣнена 100 лева.

Горният имотъ принадлежи на Данчо Ивановъ Чолака отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 108 л. 50 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 4214 на Плѣвенския Окол. Мировой Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 9/II 1899 год.

Дѣло № 865/98 год. 2—2

Съдебенъ Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1947

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Пордимското землище а именно:

1) Нива въ мѣстността „Остришки долъ“ отъ 7 декара 8 ара оцѣнена 40 лева.

2) Нива въ „Соватския путь“ 10 декара 3 ара оцѣнена 50 л.

3) Нива „подъ браницето“ 4 декара 5 ара оцѣнена 25 лева.

4) Нива „срѣщу ливадитѣ“ отъ 5 декара 5 ара оцѣнена 30 лева.

5) Нива „горнитѣ слатинки“ 13 декара 8 ара оцѣнена 70 лева.

6) Нива „срѣщу ливадитѣ“ 4 декара 5 ара оцѣнена 25 лева.

7) Нива „бѣла вода“ 5 декара оцѣнена 25 лева.

8) Нива „Каменски путь“ 17 декара 5 ара оцѣнена 90 лева.

9) Нива „Божиновъ геранъ“ 10 декара 3 ара оцѣнена 50 лева.

10) Нива „Чуките“ 6 декара 8 ара оцѣнена 35 л.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Иванъ Андрѣевъ отъ с. Пордимъ не сѫ заложени продаватъ се по възисканието на Петър Ивановъ отъ с. Пордимъ за 250 лева лихвите и разносите по испълнителния листъ № 7284 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 2/3 1899 год.

Дѣло № 958/98 год. 2—87—2

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ

№ 1002

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелара-

рията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Лозе въ Плѣвенското землище въ мѣстността „Въ Бъчата“ отъ 2 декара 2 ара оцѣнено за 50 лева.

Горният имотъ принадлежи на Петко Николовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 50 лева и др. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 493 на Плѣвенския Градски Мировий Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 21/II 1899 год.

Дѣло № 548/97 2—2

Съдебенъ Приставъ: Ив. Чантовъ

№ 1396

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бояхтското землище а именно:

1) Дѣвѣ трети лозе мѣстността „Илиево Бранице“ 2 декара оцѣнено за 75 лева.

Горният имотъ принадлежи на Иванъ Ил. Гадуларовъ отъ с. Бояхтъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 74 лева 82 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 1153 на Плѣвенъ 1 Мировий Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 15/11 1899 год.

Дѣло № 292/95 г.

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ 2—2

№ 1697

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на II публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе въ „Аладжи чешма“ около единъ дюймъ оценено за 60 лева.

Горният имотъ принадлежи на Никола Ивановъ Музикантина отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 40 л. 52 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 777 на Плѣвенския Град. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

Дѣло № 169/95 г.

гр. Плѣвенъ 3/II 1899 год.

Дѣло № 291/95 г.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Чантовъ 2—2

№ 1193

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Тученишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Кукушинъ“ 9 декара 5 ара оцѣнено за 60 лева,

2) Нива мѣстността „На Края“ 5 декара оцѣнена за 25 лева.

3) Нива мѣстността Три Могили 5 декара оцѣнена за 25 л.

Горният имотъ принадлежи на Янчо Цвѣтковъ отъ с. Тученица не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 191 л. и 16 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 655 на Плѣвенския Окол. Мировий Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 9/II 1899 год.

Дѣло № 158/97 г.

Съдебенъ Приставъ: Ив. Чантовъ 1—2

№ 1394

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Бояхтското землище а именно:

1) Нива мѣстността „Ралковски путь“ 6 декара оцѣнена за 40 лева.

2) Нива мѣстността „Печинякъ“ 4 декара 3 ара оцѣнена за 20 лева.

Горният имотъ принадлежи на Мито Боновъ отъ с. Бояхтъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 64 л. 66 ст. лихвите и разносите по испълнителния листъ № 49 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаванието ще почне отъ цѣната която даде първия купувачъ.

Разглеждането книжата и наддаванието може да става всѣки присѫтственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 15/II 1899 год.

Дѣло № 39/97 г.

Съдебенъ Приставъ: Ив. А. Гѣрковъ 1—2

№ 1189

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Тученишкото землище а именно:

1) Нива мѣстността „Пещеритѣ“ 7 декара 4 ара оцѣнена 70 лева.